

Załącznik nr 1

do Uchwały Komisji Habilitacyjnej powołanej w postępowaniu w sprawie **nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne** wszczętym na wniosek **dr. Romana Hodunko**.

Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej odbyło się w dniu 27 października 2025 r. w formie wideokonferencji, z wykorzystaniem aplikacji Microsoft Teams. Na posiedzeniu odbyło się kolokwium habilitacyjne (zgodnie z Ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. 2024 r. poz. 1571 ze zm., oraz Regulaminem określającym szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego w Uniwersytecie Łódzkim).

W posiedzeniu uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji: przewodniczący – prof. dr hab. Marcin Czarnołęski (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie), recenzenci – dr hab. inż. Robert Rossa, prof. URK (Uniwersytet Rolniczy im. H. Kołłątaja w Krakowie), prof. dr hab. Łukasz Kajtoch (Instytut Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN), prof. dr hab. Iwona Kania-Kłosok (Uniwersytet Rzeszowski), dr hab. Jacek Szwedo, prof. UG (Uniwersytet Gdański), członek Komisji – dr hab. Joanna Grabowska, prof. UŁ (Uniwersytet Łódzki) oraz sekretarz – dr hab. Maciej Bartos, prof. UŁ (Uniwersytet Łódzki).

Przed posiedzeniem wszyscy członkowie Komisji zapoznali się z materiałami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego, przygotowanymi w języku polskim i angielskim, natomiast recenzenci przygotowali recenzje. Wszystkie recenzje były pozytywne i kończyły się poparciem wniosku o nadanie dr. Romanowi Hodunko stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne. Również opinie członków Komisji wyrażone podczas posiedzenia w dniu 27 października 2025 roku zawierają konkluzje (7 – tak) dotyczące spełnienia przez habilitanta wymogów określonych w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.).

1. Sylwetka naukowa habilitanta

Początek kariery naukowej dr. Romana Hodunko był związany z Ukrainą. W roku 1997 uzyskał tytuł magistra biologii (specjalność zoologia) na Lwowskim Uniwersytecie Narodowym. W roku 2001 uzyskał stopień naukowy kandydata nauk biologicznych w zakresie ekologii (równoważnik stopnia naukowego doktora w Polsce) przygotowując pracę doktorską w ramach

Stacjonarnego Studium Doktoranckiego w Państwowym Muzeum Przyrodniczym Narodowej Akademii Nauk Ukrainy we Lwowie. W roku 2002 został zatrudniony w tej jednostce na etacie pracownika naukowego, a w roku 2005 starszego pracownika naukowego. Od 2007 roku jest pracownikiem naukowym w Instytucie Entomologii, Akademii Nauk Republiki Czeskiej w Czeskich Budziejowicach. W latach 2013-2014 pracował na etacie docenta w Katedrze Zoologii, Lwowskiego Uniwersytetu Narodowego. Od 2019 roku jest zatrudniony na etacie adiunkta w grupie pracowników badawczych w Katedrze Zoologii Bezkręgowców i Hydrobiologii Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego.

2. Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego w postaci cyklu publikacji

Na osiągnięcie naukowe wskazane przez habilitanta składa się cykl siedmiu oryginalnych artykułów naukowych opublikowanych w latach 2019-2024 opatrzonych wspólnym tytułem „Systematyka i historia ewolucyjna reofilnych jętek (Insecta, Ephemeroptera) w mezozoiku i kenozoiku”. Łączny współczynnik wpływu (IF wg roku wydania) publikacji stanowiących osiągnięcie wynosi 19,63. Łączna liczba punktów MEiN to 800. Prace zostały opublikowane w czasopiśmie z listy JCR. Wszystkie prace są wieloautorskie. W czterech z tych publikacji dr Hodunko jest pierwszym autorem, zaś w trzech pełnił też funkcję autora korespondencyjnego. Załączone oświadczenia współautorów potwierdzają wiodącą rolę kandydata w powstaniu wszystkich publikacji.

Recenzenci scharakteryzowali prace składające się na osiągnięcie naukowe pod kątem ich wpływu na rozwój wiedzy w naukach biologicznych, przeanalizowali wskaźniki naukometryczne i udział habilitanta w ich powstaniu. Odnieśli się także do innych osiągnięć habilitanta.

Dr hab. inż. Robert Rossa, prof. URK podkreślił, że osiągnięcie habilitacyjne tworzy spójny cykl siedmiu prac opublikowanych w renomowanych, recenzowanych czasopiśmie zagranicznych, a rola habilitanta była w nich wyraźnie wiodąca. Wskazał, iż przedstawione artykuły są przygotowane na bardzo wysokim poziomie merytorycznym, zastosowane metody są właściwie dobrane, a tok postępowania badawczego konsekwentny. Zwrócił uwagę na fakt, że autor swobodnie łączy warsztat klasycznej paleontologii i taksonomii z nowoczesnymi technikami (m.in. obrazowaniem 3D, elementami analiz genetycznych, morfometrią skrzydeł), co świadczy o pełnej kontroli metodologicznej na styku dyscyplin. Za ważny uznał logiczny podział cyklu na dwa wątki: mezozoiczny, koncentrujący się na dynamice różnorodności, oraz

kenozoiczny, poświęcony relacjom biogeograficznym. Konkluzja recenzji jest jednoznacznie pozytywna i kończy się rekomendacją nadania stopnia.

Prof. dr hab. Łukasz Kajtoch wskazał ciągłość zainteresowań badawczych habilitanta skupionych na faunie wodnej, zwłaszcza na jętkach współczesnych i kopalnych, badanych w szerokim kontekście zoogeografii, bioróżnorodności i ekologii ekosystemów rzecznych Eurazji. Podkreślił, że cykl prac ma wyraźnie dwuwątkową strukturę: część mezozoiczna dotyczy bogactwa rodzin oraz dynamiki w czasie i przestrzeni, natomiast część kenozoiczna dotyczy bioróżnorodności i relacji filogenetyczno-biogeograficznych, przy wykorzystaniu metod integratywnych (obrazowanie 3D, mikro-CT, materiały kopalne, barcoding DNA form współczesnych). Zwrócił uwagę na jasno wyznaczone cele, wysoką jakość opracowań i ilustracji oraz umiejętne łączenie technik klasycznych z nowoczesnymi. Wniosek końcowy wskazuje na spełnienie wymogów i pozytywną ocenę wniosku habilitacyjnego.

Prof. dr hab. Iwona Kania-Kłosok przedstawiła osiągnięcie jako cykl siedmiu oryginalnych artykułów, w których habilitant pełni rolę pierwszego lub korespondencyjnego autora i ponosi odpowiedzialność za kluczowe etapy: koncepcję, pozyskanie materiału, analizy oraz przygotowanie rękopisów. Podkreśliła unikatową wartość połączenia danych kopalnych i współczesnych, zebranych z różnych okresów dziejów Ziemi i regionów świata, a także pracę na okazach pochodzących zarówno z osadów, jak i żywiec kopalnych, uzupełnioną materiałem współczesnym. W syntetycznej charakterystyce ewolucyjnej zaznaczyła długą historię grupy (od późnego karbonu) i szczyt jej zróżnicowania w środkowym mezozoiku, wskazując, że analizy habilitanta rozjaśniają liczne kwestie związane ze zmianami ewolucyjnymi i środowiskowymi. Wniosek kończy się wysoką oceną merytoryczną, wskazaniem znaczenia międzynarodowego i pozytywną rekomendacją.

Dr hab. Jacek Szwedo, prof. UG oceniając cykl siedmiu publikacji, zaakcentował wiodącą rolę autora w projektowaniu badań, identyfikacji i opisie materiału, analizach morfologiczno-systematycznych oraz w przygotowaniu rycin i redakcji tekstów. Skumulowany wskaźnik oddziaływania uznał za bardzo dobry jak na profil dyscypliny. Zwrócił uwagę, że habilitant konsekwentnie łączy perspektywę neoentomologiczną i paleoentomologiczną, co przekłada się na dojrzałość koncepcyjną i sprawność warsztatową. Konkluzja recenzji jest pozytywna: wymogi formalne i merytoryczne zostały spełnione, a wniosek o nadanie stopnia zasługuje na poparcie.

3. Ocena całego dorobku naukowego habilitanta

Członkowie Komisji zgodnie zwrócili uwagę na fakt, że dorobek naukowy habilitanta jest bardzo dobry zważywszy na etap jego kariery naukowej. Na poparcie tej tezy przywołali ponad 110 publikacji autora (95 ukazało się po uzyskaniu stopnia doktora), z czego 67 zostało opublikowanych w renomowanych czasopismach z listy JCR. Łączny współczynnik wpływu (IF) wszystkich publikacji wynosi 92,13. Łączna liczba cytowań wg Web of Science to 529 (362 bez autocytowań). Indeks Hirscha wynosi 12.

4. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego, organizacyjnego i współpracy międzynarodowej

Komisja dokonała szczegółowej analizy działalności dydaktycznej, organizacyjnej, popularyzatorskiej oraz aktywności w zakresie współpracy międzynarodowej dr. Romana Hodunko, uznając, że wszystkie te elementy stanowią istotne i integralne uzupełnienie jego dorobku naukowego.

W zakresie działalności dydaktycznej habilitant wykazuje systematyczne i wieloletnie zaangażowanie w proces kształcenia studentów i doktorantów. Prowadził zajęcia z zakresu entomologii systematycznej, zoologii bezkręgowców, protozoologii oraz metod analizy morfologicznej, przy czym zajęcia te łączyły przekaz klasycznej wiedzy taksonomicznej z elementami współczesnych metod badawczych. Aktywnie uczestniczył w opiece nad pracami magisterskimi i doktorskimi, pełniąc funkcje promotora lub kopromotora, a także konsultanta w badaniach doktoranckich. Współtworzył i nadzorował programy praktyk terenowych oraz wolontariatu muzealnego, dzięki czemu włączył studentów w realne działania badawcze i ekspertyzy przyrodnicze.

W odniesieniu do działalności organizacyjnej, habilitant od wielu lat aktywnie uczestniczy w funkcjonowaniu środowiska naukowego i muzealnego. Pełnił funkcje kuratorskie w zbiorach entomologicznych, sprawując nadzór nad ich opracowaniem i digitalizacją, a także angażował się w rozwój infrastruktury badawczej i ekspozycyjnej w jednostkach naukowych i muzealnych. Wykazywał aktywność redakcyjną i recenzencką dla wielu międzynarodowych czasopism naukowych, wykonując ponad czterdzieści recenzji artykułów oraz wspierając redakcje w doskonaleniu jakości publikacji. Był współorganizatorem czterech konferencji naukowych (dwóch międzynarodowych i dwóch krajowych), w tym spotkań o charakterze interdyscyplinarnym, łączących specjalistów z zakresu systematyki, paleontologii, ekologii i ochrony przyrody. W ocenie Komisji, działalność organizacyjna habilitanta charakteryzuje się rzetelnością, inicjatywą i dużym zakresem oddziaływania w środowisku akademickim.

W zakresie działalności popularyzatorskiej dr Roman Hodunko włącza się w upowszechnianie wiedzy przyrodniczej poprzez współpracę z muzeami, udział w opracowywaniu wystaw i materiałów edukacyjnych oraz popularyzację wyników badań w formie wykładów, prezentacji i publikacji o charakterze przystępnym dla szerszego odbiorcy. Choć działalność ta, jak wskazali recenzenci, mogłaby być w przyszłości rozwinięta, już obecnie stanowi ważny element jego aktywności, budujący społeczne zrozumienie znaczenia badań nad różnorodnością biologiczną i historią ewolucyjną organizmów.

Na szczególne podkreślenie zasługuje współpraca międzynarodowa habilitanta, która ma charakter długotrwały i systematyczny. Dr Hodunko współpracował z wieloma ośrodkami naukowymi w Europie, m.in. na Ukrainie, w Czechach, Niemczech, Austrii, Francji, Bułgarii, Portugalii i Hiszpanii. Odbił ponad dwadzieścia staży i wyjazdów naukowych, w tym piętnastokrotne stypendia badawcze w latach 2002-2024, oraz dłuższe pobyty w renomowanych jednostkach zagranicznych, takich jak Museum für Naturkunde w Berlinie, gdzie prowadził badania nad kolekcjami bursztynu bałtyckiego oraz zbiorami kredowymi i jurajskimi. Uczestniczył w sześciu projektach badawczych o charakterze międzynarodowym, z czego część realizował jako kierownik lub współkierownik. Współpraca ta zaowocowała wspólnymi publikacjami, wymianą doświadczeń i trwałymi kontaktami naukowymi.

Podsumowując, Komisja stwierdziła, że dorobek dydaktyczny, organizacyjny, popularyzatorski i międzynarodowy dr. Romana Hodunko tworzy spójny i znaczący komponent jego działalności akademickiej. Wskazuje on na dojrzałość zawodową, umiejętność współpracy w środowisku międzynarodowym oraz zdolność do integrowania badań naukowych z dydaktyką i popularyzacją nauki. W ocenie Komisji wszystkie te elementy w pełni odpowiadają wymaganiom stawianym osobom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego.

5. Wniosek końcowy

Kierując się ocenami Recenzentów, pozostałych członków Komisji i przebiegiem dyskusji, Komisja habilitacyjna uzgodniła stanowisko w sprawie wniosku dr. Romana Hodunko jednogłośnie stwierdzając, że zarówno osiągnięcie naukowe, jak i pozostały dorobek habilitanta spełniają określone w art. 219 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. U 2024 poz. 1571 ze zm.) warunki wymagane do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego i upoważniają do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

Komisja składa zatem wniosek do Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki biologiczne o nadanie dr. Romanowi Hodunko stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne.

Przewodniczący Komisji

Sekretarz Komisji

.....
/prof. dr hab. Marcin Czarnołęski/

.....
/dr hab. Maciej Bartos, prof. UŁ/